

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 18/09/2018

Αριθμός απόφασης: 4137

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 534

ΦΑΞ : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **24/04/2018** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, **ΑΦΜ**, κατοίκου επί της οδού, ως αλληλεγγύως υπεύθυνος της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ:, που έχει έδρα στην επί της οδού κατά των υπ' αριθ./2018 και/2018 Πράξεων Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, φορολογικών ετών 2018 και 2017, αντίστοιχα, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις υπ' αριθ./2018 και/2018 Πράξεις Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, φορολογικών ετών 2018 και 2017, αντίστοιχα, των οποίων ζητείται η ακύρωση καθώς και την οικεία έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ν.4174/2013 Κ.Φ.Δ. της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **24/04/2018** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, **ΑΦΜ**, κατοίκου επί της οδού, ως αλληλεγγύως υπεύθυνος της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ:, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

1) Με την υπ' αριθμ./2018 προσαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ επιβλήθηκε σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ: στην ως άνω εταιρεία, πρόστιμο ποσού **500,00€**, για το **φορολογικό έτος 2017**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54§§ 1 περ. δ και 2 περ. δ' του ΚΦΔ, διότι δεν ανταποκρίθηκε στο με αριθ. πρωτ./2017 έγγραφο αίτημα για παροχή των βιβλίων και στοιχείων για τη χρήση 01/01-31/12/2003, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίησή της, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 14§2 του ΚΦΔ.

2) Με την υπ' αριθμ./2018 προσαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ επιβλήθηκε σε βάρος στην ως άνω εταιρεία, πρόστιμο ποσού **500,00€**, για το **φορολογικό έτος 2018**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54§§ 1 περ. δ και 2 περ. δ' του ΚΦΔ, διότι δεν ανταποκρίθηκε στο με αριθ. πρωτ./2018 έγγραφο αίτημα για παροχή των βιβλίων και στοιχείων για τη χρήση 01/01-31/12/2003, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίησή της, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 14§2 του ΚΦΔ.

Στα ως άνω πρόστιμα ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα αναφέρονται οι :

..... Τ., ΑΦΜ:.....- Τ., ΑΦΜ:..... και Τ., ΑΦΜ:.....

Τα ως άνω πρόστιμα προέκυψαν από το πόρισμα της από 14/03/2018 Έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ν.4174/2013 Κ.Φ.Δ. της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, το οποίο συντάχθηκε κατόπιν του ελέγχου που διενεργήθηκε βάσει της με αριθμ./2018 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της ως άνω Δ.Ο.Υ.

Σύμφωνα με την ως άνω έκθεση, η υπ' αριθ./2017 πρόσκληση στάλθηκε με συστημένη επιστολή στην έδρα της επιχείρησης και η υπ' αριθ./2018 πρόσκληση στάλθηκε με συστημένη επιστολή στην έδρα της επιχείρησης όσο και στις διευθύνσεις κατοικίας των τριών (3) εκκαθαριστών της, ήτοι στη, στη και στον προσφεύγοντα.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων άλλως την ανάκλησή τους κατά το μέρος που τον αφορούν, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

- Οι κρινόμενες προσκλήσεις απεστάλησαν στην έδρα της επιχείρησης από την οποία η επιχείρηση έχει αποδεδειγμένως αποχωρήσει από το Μάιο του 2004, επομένως ουδέποτε έλαβε ούτε ήταν δυνατόν να λάβει γνώση, ώστε να υποπτεύσει στην οικεία παράβαση και εν συνεχεία να καταστεί υπόχρεος στην καταβολή του αντίστοιχου προστίμου.
- Παρά τις επίμονες έναντι της προσκλήσεως προσπάθειες του να έλθει σε επαφή και να συνεννοηθεί με την έτερη εταίρο και κάτοικο Θεσσαλονίκης (της τρίτης εταίρου αποβιώσας), προκειμένου να ανευρεθούν τα αιτούμενα στοιχεία, τούτο δεν κατέστη δυνατόν και επομένως, ουδεμία σχετική υπαιτιότητα τον βαρύνει, και επομένως, ουδεμία σχετική υπαιτιότητα τον βαρύνει, εφαρμοζόμενης ούτω εν προκειμένω της διάταξης του άρθρου 14 παρ. 2 Ν. 4174/2013 περί - συντρεχουσών στο πρόσωπο του - αντικειμενικών δυσχερειών ως προς την συλλογή και παράδοση των σχετικών πληροφοριών, οφειλομένων σε ανωτέρα βία.
- Έχει ουσιαστικώς αποχωρήσει και πάψει την παραμικρή ανάμειξη στην λειτουργία της ελεγχόμενης εταιρίας ήδη από τον Φεβρουάριο του έτους 2002. Ουδέποτε αναμείχθηκε σε πράξεις διαχείρισης ή εκπροσώπησης της εταιρείας - και ουδέποτε προέβην στην ανάληψη οιοδήποτε ποσού εκ του ταμείου της εταιρείας.
- Οι προσβαλλόμενες πράξεις επιβολής προστίμου, εκφεύγουν των ορίων και του νόμου αλλά και των αρχών της χρηστής και επιεικούς διοίκησης και της αναλογικότητας των επιβαλλόμενων μέτρων.
- Προς επίρρωση των ισχυρισμών του επικαλείται την υπ' αριθ. 777/2012 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία διατάχθηκε η λύση της εταιρείας.

Επειδή, στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3190/1995 «Περί εταιρείας περιορισμένης ευθύνης» (Α' 912) ορίζεται ότι: «Επί της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, δια τας εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνον η εταιρεία δια της περιουσίας αυτής» και στο άρθρο 17 , όπως η παρ. 3 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του π.δ. 419/1986 (Α' 197), ορίζεται ότι: «1. Δια του καταστατικού ή δι' αποφάσεως της συνελεύσεως των εταίρων, η διαχείρισις των εταιρικών υποθέσεων και η εκπροσώπησις της εταιρείας δύνανται να ανατεθῇ εις ένα ή πλείονας εταίρους ... 3. Η απόφασις της Συνέλευσης για το διορισμό των διαχειριστών ... υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 8. Στη δημοσιότητα αυτή υποβάλλεται επίσης η με οποιοδήποτε τρόπο λήξη της διαχείρισης ως προς ένα ή περισσότερους διαχειριστές. Ελάττωμα ως προς το διορισμό των διαχειριστών δεν αντιτάσσεται στους καλόπιστους τρίτους, εφόσον τηρήθηκαν οι σχετικές με το διορισμό τους διατυπώσεις δημοσιότητας. 4. ...». Εξάλλου, το κύρος της απόφασης περί διορισμού διαχειριστών δεν εξαρτάται από την τήρηση των ως άνω διατυπώσεων δημοσιότητας, διότι αυτές δεν έχουν

συστατικό αλλ' απλώς δηλωτικό χαρακτήρα (ΑΠ 1395/2013). Εξάλλου, στο άρθρο 115 του προΐσχύοντος ν. 2238/1994 (Α' 151) «Κύρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος», στις διατάξεις του οποίου ενσωματώθηκε το άρθρο 17 του ν.δ/τος 3843/1958 (Α' 148), όπως ίσχυε μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 17 του ν. 542/1977 (Α' 41) και το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 2065/1992 (Α' 113), με το οποίο υπήχθησαν στην φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων από 30.6.1992 και οι ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, οριζόταν ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές ημεδαπών ανωνύμων εταιρειών ή συνεταιρισμών κατά το χρόνο διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους..... 2. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές και γενικά εντεταλμένοι στη διοίκηση του νομικού προσώπου, κατά το χρόνο διάλυσης των λοιπών νομικών προσώπων του άρθρου 101, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και των φόρων που παρακρατούνται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους». Στη συνέχεια, με τον, ισχύοντα κατά τον κρίσιμο χρόνο, Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Φ.Ε.Κ. Α' 170) που, σύμφωνα με το άρθρο 73, τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2014 εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις κατ' ιδίαν διατάξεις, ορίζεται στο άρθρο 1 αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 39 παρ.1 του ν.4223/2013 (Φ.Ε.Κ. Α' 287/31.12.2013), ότι : «Ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (εφεξής «ο Κώδικας») καθορίζει τη διαδικασία προσδιορισμού και είσπραξης των εσόδων του Δημοσίου, που ορίζονται στο άρθρο 2, καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία, η οποία ρυθμίζει τα έσοδα αυτά.», στο άρθρο 2 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 39 παρ.2 του ν.4223/2013, ότι : «Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα : α. Φόρο Εισοδήματος. β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.). γ....[...].....ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα», στο Παράρτημα δε του νόμου αυτού αναφέρονται μεταξύ άλλων «.....Φόρος Ακίνητης Περιουσίας (άρθρα 27 έως και 50 του ν. 3842/2010).....», ενώ, στο άρθρο 50 αυτού, όπως ισχύει, ορίζεται ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου τόκων και προστίμων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται ... 2.: ...7. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3190/1995 προκύπτει ότι για τις εταιρικές υποχρεώσεις της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ευθύνεται, κατ' αρχήν, μόνον η εταιρεία

με τη περιουσία της και όχι οι εταίροι αυτής. Ειδικώς, όμως, για τα χρέη προς το Δημόσιο από φόρους και πρόστιμα, κατά τις διατάξεις του άρθρου 115 παρ. 2 του προϊσχύοντος ν. 2238/1994 αλλά και κατά τις διατάξεις του εφαρμοστέου στην προκειμένη περίπτωση άρθρου 50 του ν. 4174/2013, ευθύνονται εις ολόκληρον με την εταιρεία, με την ατομική τους περιουσία, τα πρόσωπα που είναι διαχειριστές της εταιρείας, ή γενικά, τα πρόσωπα που ασκούν, κατόπιν ανάθεσης, τη διοίκηση της εταιρείας, κατά το χρόνο διάλυσης αυτής. Όμως, η ως άνω διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 και του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, δεν δημιουργεί ίδια φορολογική υποχρέωση των προαναφερόμενων προσώπων που είχαν την ιδιότητα του διαχειριστή της εταιρείας, για καταβολή του οφειλομένου από την εταιρεία φόρου, αλλά απλή πρόσθετη ευθύνη αυτών προς πληρωμή του βεβαιωθέντος σε βάρος της εταιρείας φόρου, η ευθύνη δε αυτή δεν ανάγεται στο στάδιο της βεβαίωσης του φόρου, αλλά στο στάδιο της είσπραξής του. Επομένως, τα ανωτέρω πρόσωπα δεν καθίστανται υποκείμενα της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης και δεν νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή κατά της πράξης της φορολογικής αρχής με την οποία προσδιορίζεται ο οφειλόμενος από την εταιρεία φόρος, ενώ για την ενεργοποίηση της ευθύνης των προσώπων αυτών δεν απαιτείται να επαναληφθεί η διαδικασία προσδιορισμού και βεβαίωσης του φόρου, με κοινοποίηση, προς τα πρόσωπα αυτά, καταλογιστικής του φόρου πράξης, υποκείμενης σε προσφυγή, ούτε, περαιτέρω, η επ' ονόματί τους ταμειακή βεβαίωση του οφειλομένου ποσού του φόρου, αλλά επιτρέπεται, κατ' αρχήν, να επιδιωχθεί η αναγκαστική είσπραξη του οφειλομένου ποσού του φόρου από τα πρόσωπα αυτά βάσει της ταμειακής βεβαίωσης που έχει εκδοθεί επ' ονόματι της εταιρείας. Τα πρόσωπα αυτά αποκτούν, κατά τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, την ιδιότητα του «οφειλέτη», μόνον από και δια της έκδοσης και κοινοποίησης προς αυτά της ατομικής ειδοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/ 2013), μέσω της οποίας πληροφορούνται την ύπαρξη, το ύψος και την αιτία του χρέους τους. Η ανωτέρω ερμηνεία των παραπάνω διατάξεων, σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 64 παρ. 1 και 113 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, (ν. 2717/1999), δεν αποστερεί τα προαναφερθέντα πρόσωπα της δικαστικής προστασίας που αυτά δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, διότι εφόσον δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν προσφυγή κατά της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, δύνανται, κατά τη σύμφωνη με την ανωτέρω συνταγματική διάταξη ερμηνεία των άρθρων 217 παρ. 1 και 219 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, να ασκήσουν ανακοπή κατά της ατομικής ειδοποίησης και να προβάλουν λόγους αναγόμενους στο κατ' ουσίαν βάσιμο της απαίτησης του Δημοσίου, εκτός εάν, κατόπιν προσφυγής της εταιρείας κατά της καταλογιστικής του φόρου πράξης, (στη δίκη επί της προσφυγής τα ανωτέρω πρόσωπα δύνανται να παρέμβουν κατ' άρθρο 113 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας), έχει εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση, με την οποία έχει κριθεί, κατ' ουσίαν, η νομιμότητα της καταλογιστικής πράξης, (πρβλ. ΣτΕ 1623/2015, ΣτΕ 4357/2014, 844/2012 708/2008, 2712/2002). Κατ' ακολουθία, η πρόβλεψη με την παρ.7 του άρθρου 50 του Κώδικα της Φορολογικής Διαδικασίας της δυνατότητας των ως άνω αλληλεγγύως ευθυνόμενων προσώπων να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιουδήποτε δικαιώματος έχει

στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα, δεν σημαίνει και δυνατότητα εκ παραλλήλου άσκησης προσφυγής από το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, καθώς και από το αλληλεγγύως ευθυνόμενο πρόσωπο, αλλά αφορά τα δικαιώματα που έχουν τα πρόσωπα αυτά κατά το στάδιο της εκτέλεσης, οπότε γεννάται και η ευθύνη για την καταβολή του φόρου. Ούτε, εξάλλου, είναι δυνατή κατά το στάδιο του καταλογισμού τα πρόσωπα αυτά να προβάλλουν λόγους αναγόμενους στην έλλειψη ευθύνης αυτών, αφού, όπως έγινε δεκτό ανωτέρω, δεν έχουν κατά το στάδιο αυτό καταστεί υποκείμενα της σχετικής καταβολής του φόρου.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της προσφυγής μεταξύ των οποίων και η από 14/03/2018 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογικού ελέγχου εφαρμογής διατάξεων του ν.4174/2013 του αρμοδίου ελεγκτή της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, προκύπτει ότι με τις με αριθμ./2018 και/2018 πράξεις επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του ν.4174/2013, του Προϊσταμένου της ως άνω Δ.Ο.Υ. καταλογίστηκε σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ: πρόστιμο ποσού 500,00€ για έκαστο φορολογικό έτος 2017 και 2018, αντίστοιχα.

Στις πράξεις αυτές ο προσφεύγων αναφέρεται ως αλληλεγγύως υπεύθυνο πρόσωπο.

Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως αυτή αναπτύσσεται, ο προσφεύγων επιδιώκει την ακύρωση των ανωτέρω πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ, κατά το μέρος που του αποδίδεται αλληλέγγυα ευθύνη με το ως άνω νομικό πρόσωπο για την καταβολή του οφειλόμενου από αυτόν φόρου.

Επειδή, με τα δεδομένα αυτά ο προσφεύγων δεν είναι υποκείμενος των σχετικών - με τις προσβαλλόμενες πράξεις οφειλών, αλλά η κατ' άρθρο 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας τυχόν ευθύνη του για την επίδικη οφειλή ανάγεται μόνο στο στάδιο είσπραξης. Κατόπιν τούτων, ο προσφεύγων δεν νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή κατά των επίμαχων καταλογιστικών του φόρου πράξεων και ως εκ τούτου η κρινόμενη προσφυγή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 64 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας,. Εξάλλου, όπως έγινε δεκτό ανωτέρω, με το άρθρο 50 παρ.7 του ν. 4174/2013 δεν θεσπίζεται «παράλληλη» προσφυγή για το τυχόν αλληλεγγύως ευθυνόμενο πρόσωπο στο στάδιο του καταλογισμού του οφειλόμενου από το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα φόρου, αλλά παρέχεται η δυνατότητα άσκησης από το αλληλεγγύως ευθυνόμενο πρόσωπο οποιουδήποτε δικαιώματος θα είχε στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα στο στάδιο της εκτέλεσης, κατά το οποίο γεννάται το πρώτον η υποχρέωση του προσώπου αυτού για την καταβολή του οφειλόμενου από το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα φόρου. Με τη δυνατότητα αυτή το αλληλεγγύως ευθυνόμενο πρόσωπο δε στερείται του δικαιώματος της δικαστικής προστασίας του, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος, καθόσον έχει τη δυνατότητα άσκησης ανακοπής κατά της ατομικής ειδοποίησης του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/ 2013).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **24/04/2018** και με αριθμό πρωτοκόλλου
ενδικοφανούς προσφυγής του του, **ΑΦΜ**
....., **ως απαράδεκτης**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.